

Id Mohammad Azizpour
coördinator VW AZC Baexem
Geenestraat 39
6031 VM Nederweert

Nederweert, 2 februari 2015

AAN: Landelijk Bureau Klachtencommissie VluchtelingenWerk Nederland
t.a.v. de heer Roy Kraaijenoord, algemeen secretaris
Surinameplein 122,
1058 GV Amsterdam

Postbus 2895, 1000 CW Amsterdam

Betreft: uw mail van 19 januari 2015
n.a.v. klacht mw. J. Schrijvers

Geachte heer R. Kraaijenoord en geachte Commissieleden,

Naar aanleiding van uw mail van 19 januari 2015 naar aanleiding van de klacht welke is ingediend door mevrouw Schrijvers, treft u bijgaand mijn reactie aan op de inhoud van de klacht d.d. 13 juli 2014.

Volgens mijn oprechte overtuiging is de inhoud van haar brieven, gedateerd 13 juli 2014, 5 augustus 2014 en 15 september 2014, gebaseerd op onterechte, ongegronde en valse beschuldiging die niets te maken met de werkelijkheid en met de feitelijke gang van zaken. Feiten en situaties worden verdraaid weergegeven en zijn bovendien onwaar.

Ik heb er daarom behoefte aan om aan uw Commissie mijn reactie te geven op de brief van mevrouw Schrijvers 13 juli 2014.

Op de eerste plaats wil ik mij graag kort aan u voorstellen omdat ik het zinvol acht dat u enige kennis krijgt over mij en over mijn achtergrond.

16 Jaar geleden ben ik met mijn gezin als vluchteling naar Nederland gekomen. Na de Middelbare School in Afghanistan ben ik in de voormalige Sovjet Unie gaan studeren. Daar heb ik 5 jaar, van 1984 tot 1989 de Masteropleiding Internationaal recht gestudeerd. Vervolgens heb ik in dezelfde universiteit, te weten in Baku State University te Azerbaïjan, als promovendus gestudeerd.

In Nederland heb ik HBO opleiding Sociaal-Juridische dienstverlening afgerond en heb ik in 2009 het diploma behaald van de hogeschool Zuyd te Sittard.

Vanaf 1999 ben ik actief binnen diverse organisaties die alle tot doel hebben hulp en ondersteuning te bieden aan vluchtelingen en asielzoekers.

In verband met mijn Afghaanse achtergrond probeert mevrouw Janine Schrijvers mij te diskwalificeren. In haar uitlatingen maakt ze daarbij gebruik van alle mogelijke beschuldigingen, zoals b.v.

een vrouwenhater, een despotisch en rancuneus persoon, iemand met een

bedenklijk vrouwbeeld, iemand die Nederlandse taal niet beheerst, een man die niet weet dat we in een rechtsstaat wonen.

Als deze uitlatingen volgens haar te weinig effect hebben, gaat ze mijn privéleven aanvallen en probeert daarmee collega's te beïnvloeden.

Niet alleen voor mij als coördinator maar ook voor het hele team is gaandeweg duidelijk geworden hoe dwingend en storend haar (werk)houding is. Aanvankelijk was mij niet bekend dat zij lichamelijk arbeidsongeschikt en psychisch ongeschikt was verklaard. Dit gegeven is meer dan duidelijk geworden in haar functioneren binnen het team en met cliënten. Ik dacht er goed aan te doen haar zoveel mogelijk hulp aan te bieden, en wilde haar tegemoet komen onder andere door middel van gesprekken, het aanpassen van haar werktijden etc. Helaas heeft dit weinig opgeleverd.

Ik ben van mening dat de fysieke en psychische ongeschiktheid van mevrouw Schrijvers de oorzaak vormen van de problemen zoals die zich hebben geopenbaard en verzoek uw Commissie deze factor mee te nemen in uw besluitvorming.

Haar uitlatingen jegens mij zijn onterecht en zeer discriminerend. Ik overweeg om daarvan eventueel aangifte te doen tegen mevrouw Schrijvers.

Zoals u bekend ben ik niet geboren en getogen in Nederland. Op 40-jarige leeftijd ben ik begonnen met het mij eigen maken van de Nederlandse taal.

Ik heb hiervoor mijn best gedaan. Naar mijn idee ben ik volledig geïntegreerd en heb ik een plek gevonden in deze samenleving waarin ik mij gelukkig voel. Ik respecteer de Nederlandse normen en waarden. Ik wil mij blijven ontwikkelen en heb verschillende cursussen gevolgd, waaronder Rechten in de richting Sociaal Juridische Dienstverlening. Hiervan heb ik het HBO diploma gehaald.

Voor mijn functie als coördinator bij vluchtelingenwerk Baexem was ik als coördinator werkzaam in 3 andere locaties in Limburg, t.w.: AZC Well, AZC Tienray en AZC Heijen. Tevens heb ik als coördinator vluchtelingenwerk décentraal gewerkt in de gemeentes Gennep en Bergen.

Vijf jaar geleden, in 2009 was ik mede-coördinator bij vluchtelingenwerk in de gemeente Weert, bij PuntWelzijn aangenomen.

In al de jaren dat ik actief ben geweest is er nooit of te nimmer geklaagd over de kwaliteit van mijn Nederlandse taal.

Echter volgens mevrouw Schrijvers hebben de directeurs van PuntWelzijn en van Vluchtelingenwerk Limburg een grote fout gemaakt door mij als coördinator aan te stellen en Hoge School Zuyd had beter geen HBO-diploma aan mij kunnen uitreiken wegens het niet voldoende beheersen van de Nederlandse taal. Volgens haar zijn deze instanties verkeerd bezig. Op pagina 4 stelt ze dat haar tijdens gesprekken eens te meer duidelijk is dat het in de communicatie een groot probleem is dat ik gebrekkig Nederlands spreek. Dit onderwerp heb ik met alle vrijwilligers besproken en iedereen heeft aangegeven dit geen enkel probleem te vinden. Directeur Chris Baltussen is dezelfde mening toegedaan.

Terugkijkend op de periode waarin mevrouw Schrijvers deel heeft uitgemaakt van ons team kan ik concluderen dat dit een periode van grote onrust is geweest. Meer dan twee en half jaar ben ik bezig geweest met bemiddelen om haar conflicten met collega's te op lossen, talloze gesprekken heb ik met haar gevoerd over haar gedrag en werkhouding. Zij stond niet open voor positieve feed-back en was overtuigd dat het gelijk aan haar zijde stond.

Immers op pagina 2 stelt ze: Dat ik een dag minder zou moeten gaan werken **terwijl ik niet de veroorzaker van het conflict was**".

En in de daarop volgende alinea zegt ze: **Ik had geen problemen met functioneren in de ontstane situatie**.

En aan het einde van de pagina geeft ze aan "dat ze de manier waarop er is omgegaan met het conflict een slechte gang van zaken vindt **maar dat zij zich zelf niet schuldig voelde aan het gebeuren omdat ze daarvan altijd gevonden heeft dat het niet over haar ging**".

Mij en ook Chris Baltussen wordt "onvermogen" verweten.

Op pagina 3 geeft ze aan: "in gesprekken heb ik gemeend mij te moeten verweren en zegt ze dat eigen initiatief en zelfstandigheid voor haar belangrijk zijn omdat ze daarin persoonlijke ontwikkeling zoekt".

Uiteraard heeft een ieder het recht om zich te verdedigen maar de schreeuwende en onbeschofte manier waarop mevrouw Schrijvers dat deed, kan ik niet tolereren.

En zelfstandigheid en eigen initiatief waardeert ik ten zeerste, tenminste als dat tot doel heeft dat het team daarvan zijn vruchten kan plukken.

In de daarop volgende alinea geeft ze aan dat ze geen "onredelijke beperkingen opgelegd wil krijgen in de uitoefening van haar werk en dat ze niet beknot wil worden in haar vrijheid van handelen".

Het was steeds mijn streven om te komen tot goede, werkbare afspraken. Mevrouw Schrijver ervaarde dat als het opleggen van eisen (pagina 3) en als het zich moeten houden aan regels (pagina 4).

Op geen enkele wijze voelt ze binnen haar belevingswereld dat zij ook partij is in het conflict en daarom vindt ze introspectie ten aanzien van haar eigen gedrag niet nodig. Immers op pagina 5 stelt ze: "Ik zou mij van alle blaam gezuiverd willen zien, **want mij kan niets verweten worden**".

Mevrouw Schrijvers streefde niet naar een compromis en had er weinig behoefte aan om tot een oplossing c.q. tot samenwerking te komen. Ze trok zich terug uit het kantoor en liet daarmee de dienstverlening aan cliënten die naar het loket kwamen, geheel over aan haar collega's. Collega's hebben zich bij mij beklagd over de onbetrokken en egoïstische houding.

Collega Hanneke kon de spanning die Janine veroorzaakte met haar onbetrokken houding niet langer aan en dat is voor haar reden geweest om er een tijdje uit te stappen.

Gesprekken met directeur Stichting Vluchtelingenwerk Limburg om te kunnen komen tot een compromis t.a.v. haar collega-medewerker Hanneke, hebben niets opgeleverd. Het resultaat hiervan was dat Hanneke uiteindelijk ontslag heeft genomen omdat ze de spanning niet meer aan kon. Ook voor een mannelijke collega, genaamd Leo, was de maat vol en ook hij nam ontslag uit solidariteit met Hanneke.

Uit gesprekken met mijn medewerkers werd duidelijk dat het gedrag van mevrouw Schrijvers niet langer werd gewaardeerd, ze trok zich niets aan van het team en ging haar eigen gang. Haar onberekenbare gedrag nam rare vormen aan, ze was voortdurend met zichzelf in gesprek, en collega's groeten bij binnenkomst of bij het naar huis gaan deed ze niet evenals samenwerken als het gaat over het overdragen

of overnemen van zaken of dossiers.

Regelmatig kreeg ik reacties van externe organisaties over haar gedrag, b.v.:

- **van de receptie:** Janine schrijft zich regelmatig niet in en niet uit;
- van **COA** kreeg ik signalen over grof gedrag met hun medewerkers, zoals boos op deuren bonzen;
- van de **Gemeente** (waarvan ik de naam ben vergeten). De gemeente heeft uiteindelijk haar woede over het gedrag van Janine neergelegd bij directeur Vluchtelingenwerk Limburg;
- van de advocatuur: tijdens een gesprek met de secretaresse van advocaat Grimm maakte ze van advocaat Grimm uit voor leugenaar.

In haar correspondentie met advocaten en andere instanties lapte ze beleefdheidsregels aan haar laars. In haar aanhef bij brieven gebruikte ze bij voorkeur: hallo of hoi.

Diverse malen heb ik haar hierop aangesproken.

Door haar ongeduld, onrust en nerveusiteit in het gebruik met apparatuur stagneerden apparaten zoals telefoon en kopieerapparaat. Meerdere malen is hiervoor Monique (regiokantoor) ingeschakeld, tevergeefs.

Medewerkers besteedden vaak uren van hun kostbare tijd aan de oplossing van problemen die denkbeeldig en vals waren.

Het lijkt mij zinvol indien uw Commissie het team waarvan mevrouw Schrijvers onderdeel uitmaakte, als getuige uit te nodigen. Op die manier kan een goed beeld worden gevormd over haar doen en laten op de werkvloer. Een aantal van deze mensen hebben het hele proces meegemaakt, ik noem in dit verband mevrouw Toos Meuwissen, mevrouw Juste Delachance en mevrouw Pauline van den Brink. Tevens verzoek ik u om ook mevrouw Hanneke Burke te horen, zij is uiteindelijk het slachtoffer geworden van leugens die ze vertelde over "de meer dan hechte vriendschap met een mannelijke collega". Deze collega heeft na het vertrek van Hanneke uit solidariteit met haar, ook zijn ontslag genomen.

Het spijt mij ten zeerste dat ik destijds, naar aanleiding van het bovenstaande, niet de juiste maatregelen heb genomen. Hierdoor zijn 2 waardevolle medewerkers vertrokken. De helpende hand die toen aan mevrouw Schrijvers werd geboden, heeft weinig resultaat opgeleverd. Haar gedrag en werkhouding zijn alleen maar negatiever geworden.

Elke vrijwilliger is van grote waarde en om die reden wilde ik de problemen die ik dagelijks met haar ondervond oplossen via de dialoog. Ook dat werkte niet, ze besloot niet meer met mij te spreken.

Voor de goede orde treft U onderstaand een overzicht aan van alle pogingen en gesprekken die ik de afgelopen jaren voerde met mevrouw Janine Schrijvers, onder andere naar aanleiding van het conflict met collega Hanneke.

Begin februari 2012 heeft Hanneke een gesprek met mij aangevraagd waarin zij meedeelde dat Janine raar doet tegen haar. Ik stelde voor om te proberen dit onderling uit te praten.

Op 28 maart 2012 heb ik met Janine gesproken en haar geadviseerd de problemen tussen haar en Hanneke op te lossen. Ik heb haar meegedeeld dat het belangrijk is dat collega's met elkaar spreken.

De reactie van Janine was: "laat me met rust, ik praat met haar wanneer dat nodig is in het werk".

Op 5 april 2012 was er wederom een gesprek met Hanneke en Leo met als thema de stroeve samenwerking tussen Janine en Hanneke en over het feit dat Janine geen woord wisselt met Hanneke.

Ik heb toen gezegd dat ik met Janine hierover gesproken heb en dat de reactie van Janine was dat ze met Hanneke zou spreken wanneer zij dat nodig vond. Besloten wordt even af te wachten hoe e.e.a. zich gaat ontwikkelen.

Op 23 mei 2012 sprak ik Janine om duidelijkheid te krijgen over haar geïrriteerde en nerveuse manier van reageren telkens als ik haar iets vroeg. Ik wilde weten wat de reden daarvan was. En ik wilde haar duidelijk maken dat het stellen van vragen door mij niet bedoeld was om kritiek op haar te leveren. Bovendien wilde ik haar duidelijk maken dat ze willekeurige vragen van mijn kant niet hoeft te associëren met de kwestie die er met Hanneke speelt.

4 juni 2012: Hanneke geeft aan dat ze radeloos wordt, Janine spreekt niet met haar, ze vraagt zich af hoe nu verder te gaan.

Ik heb voorgesteld met ons drieën te gaan praten en heb Janine daarover benadert, maar ook dat wil ze niet.

Wel merkte ze op dat ik niet "zo als een dictator moet optreden", ze zegt dat ze met rust gelaten wil worden en dat ze geen problemen heeft.

Als leidinggevende wist ik niet zo goed raad met de situatie en heb daarom (anoniem) aan collega's in andere locaties gevraagd hoe te handelen in een dergelijke situatie. Ook kon de literatuur over management mij niet helpen. Ik had te maken met vrijwilligers die voor ons van groot belang zijn.

11 juni 2012 had ik op mijn verzoek een gesprek met Janine en Hanneke. Resultaat: laat het probleem voorlopig rusten.

Op 12 juni 2012 word ik door een van de andere vrijwilligers benaderd over de verhouding tussen Janine en Hanneke. Hij maakt zich zorgen hierover, mede omdat de sfeer op de werkvloer negatief beïnvloedt wordt hierdoor.

Ik heb gezegd dat we het probleem voorlopig laten rusten.

9 juli 2012 heb ik wederom een gesprek met Hanneke over het feit dat er niks is veranderd in de houding van Janine. Ik heb geadviseerd om te proberen het probleem onderling op te lossen.

Op 2 oktober 2012 heb ik met Janine gesproken over haar werkhouding en benadrukt dat ze zich niet aangevallen moet voelen als er gevraagd wordt alle documenten te nummeren en in chronologische volgorde op te bergen. Ook moeten de dossiers worden teruggelegd in de hangmap om deze voor iedereen toegankelijk te maken. Als dringende zaken niet kunnen worden afgewerkt dan dienen deze te worden overdragen aan collega's.

Janine had namelijk de neiging om op alle dossiers die zij behandelde een A-4tje te plaatsen met de tekst: AFBLIJVEN.

Daarna bundelde ze HAAR DOSSIERS met daarop vermeld de naam JANINE.

Ik heb haar erop gewezen dat dit niet OK is.

Bovendien had ze de gewoonte om de vensterbank op kantoor als privé kapstok en privé opbergruimte te gebruiken voor haar jas, tas, sjaal etc.

Ze is hier talloze malen op gewezen, helaas zonder resultaat.

Begin 2013: in deze periode beklagt Hanneke zich regelmatig over het feit dat Janine niet met haar spreekt, zij vindt het moeilijker worden op de werkvloer en twijfelt of ze dit nog langer aan kan.

Gesprekken daarover met Janine hebben geen resultaat en daarom heb ik medio februari 2013 aan Janine gezegd dat het beter is als zij geen 3 maar 2 dagen per week komt. Hanneke komt ook 2 dagen per week en daardoor wordt het mogelijk dat ze niet tegelijkertijd en op dezelfde dag in kantoor zijn.

Janine wilde deze beslissing niet accepteren en ging zich beklagen bij de directeur van Vluchtelingenwerk Limburg.

De directeur nam naar aanleiding hiervan contact op met mij en deelde mee dat deze 2 volwassen vrouwen hun problemen zelf moeten oplossen. Ik heb me bij zijn beslissing neergelegd.

Op 21 februari 2013 is er op verzoek van Hanneke wederom een gesprek waarin ze meedeelt dat er in het afgelopen half jaar tot nu toe in het gedrag van Janine ten opzichte van haar niets is veranderd. Janine zegt niets meer tegen haar.

Ik heb haar gezegd dat we met respect met elkaar moeten omgaan en dat ik niets kan doen. Ze voelt zich niet ondersteund door mij en geeft aan dat het gesprek geen zin heeft gehad en loopt vervolgens boos weg.

De dag erna, **22 februari 2013** stuurde ze een e-mail naar mij met de mededeling dat ze terugkomt als ik het met haar eens ben.

Kopie van e-mail over Janine is toegevoegd (zie bijlage 1).

Vanaf die datum is de situatie alleen verslechterd: Hanneke kwam minder naar haar werk.

Ik sprak Janine over deze situatie waarop ze reageert met de mededeling dat er niets aan de hand is.

Uiteindelijk was het noodzakelijk om deze situatie voor te leggen aan de directeur.

11 maart 2013 heeft Chris Baltussen, directeur Vluchtelingenwerk samen met mij een gesprek met Janine over het probleem tussen haar en Hanneke en over de noodzaak van een goede samenwerking. Janine belooft dat ze voor wat betreft het werk met Hanneke zal spreken.

Op verzoek van Hanneke is er op **14 maart 2013** een gesprek met Chris Baltussen, Leo is daarbij ook aanwezig.

Conclusie:

Streven naar een goede samenwerking; Janine moet haar gedrag gaan verbeteren.

Op 26 maart 2013 hebben Chris Baltussen en Janine een gesprek. Wederom wordt Janine verzocht haar gedrag te gaan verbeteren; collegiaal en respectvol omgaan met collega's.

Op 4 april 2013 heb ik met Janine gesproken n.a.v. klachten over het professioneel omgaan op het gebied van de correspondentie. Brieven en e-mails naar externe

organisaties beginnen altijd met "geachte mevrouw, mijnheer" en niet met "hallo of hoi".

Ze geeft aan dat zij correspondeert op haar eigen wijze en daarom "hallo" zal blijven schrijven. Ze geeft ook aan dat ze het niet anders doet dan dat ze tot nu toe heeft gedaan.

Ik heb gezegd dat ze dit kan doen als het privé is maar zodra de naam van Vluchtelingenwerk erop staat mag dat absoluut niet. Het is zeer onprofessioneel om op die manier naar b.v. een advocaat te schrijven.

Haar reactie is dat ze geen behoefte heeft om met mij spreken over wat dan ook en ze vertrok.

Op verzoek van Leo op **16 april 2013** gesproken met Leo. Hij geeft aan dat hij last heeft van het gedrag van Janine. Ze negeert Leo volkomen en pleegt geen overleg met hem en collega's. Dat betekent dus: geen verbetering van haar gedrag.

Ik heb naar aanleiding hiervan opnieuw gesproken met Janine. Ze ontkent dat ze problemen heeft met Leo en dat Leo dit doet omdat hij bevriend is met Hanneke.

Op 15 mei is Leo gestopt met vrijwilligerswerk bij vluchtelingenwerk AZC Baexem. Daarna is ook Hanneke in juni 2013 officieel gestopt helaas in verband met de situatie met Janine.

Janine heeft in gesprekken toegezegd dat zij zal spreken tijdens het werk met genoemde vrijwilligers. Maar in de praktijk deed ze dat niet.

Er is nu een nieuwe situatie ontstaan door het vertrek van 2 vrijwilligers en in verband hiermee heb ik met Janine gesproken. Ik heb aangegeven dat we met een schone lei verder gaan. Ik dacht dat door dit vertrek de problemen met haar opgelost zouden zijn, maar niets bleek minder waar te zijn.

In de loop van de tijd gaven een aantal vrijwilligers aan dat men problemen heeft met de grilligheid van Janine, men ervaart haar als een storende factor op de werkvloer die met niets en niemand rekening houdt. Geen overleg, geen samenwerking, alleen aan eigen dossier werken en alleen met eigen cliënten. Constant met zichzelf in gesprek, veel en hard praten, veel vragen en opmerkingen "afvuren", de coördinator en ook collega's constant storen in hun werk, gedrag vertonen dat op z'n minst merkwaardig is en anderen afleiden uit hun concentratie. Constant heeft ze kritiek op de gang van zaken.

Het digitale declaratieformulier vult ze nog steeds handmatig in, volgens haar is dit makkelijker.

Wekenlang heeft ze nodig voor het oplossen van eenvoudige vragen. In november 2013 heb ik mijn zorgen daarover en hebben we termijnen afgesproken.

In haar gedrag is veranderd niet, ze is zeer wisselend en onberekenbaar.

Op 9 januari gaat een gesprek met haar niet door omdat zij niet wil praten.

Ik heb haar als leidinggevende erop gewezen dat ik met medewerkers moet kunnen spreken b.v. om instructies te geven of om bij te sturen. Zij heeft dat van de hand gewezen en schreeuwde zo hard dat ik het verstandiger vond om te zwijgen.

Ze gaf aan dat ze niet meer met me wilde spreken, alleen in het bijzijn van Carla, mijn toenmalige administratieve kracht.

Keer op keer als ik met haar wilde spreken begon ze te schreeuwen, ongeacht of er op kantoor of in de wachtruimte mensen aanwezig waren.

In verband met haar lichamelijke en geestelijk problemen heb ik uitzonderingen voor haar gemaakt, b.v. 45 minuut later starten met het werk (omdat ze volgens haar

zeggen veel pijn heeft in de ochtend).

Om haar tegemoet te komen is er een nieuwe afspraak gemaakt in het bijzijn van Carla.

We zijn overeengekomen dat wederzijdse kritiek in de spreekkamer met elkaar wordt besproken en niet op de werkvloer. Indien zij een casus van mij krijgt om uit te werken, dan dient besproken te worden binnen welke termijn dit afgewerkt kan worden.

Indien de termijn voor haar te kort is kan de coördinator bekijken of Janine het dossier mag behandelen of dat hij het aan iemand anders geeft

Ondanks mijn voorzichtige aanpak bleek dat ze niet blij is met vragen om iets doen. Op 17 april b.v. weigerde ze cliënt Maslah te helpen. Zij zei letterlijk: "ik help hem niet, waarom moet ik hem helpen, ik doe dit niet, waarom moet ik het slechte nieuws aan de cliënt vertellen"?

Al de andere collega's waren op dat moment druk bezig en om die reden heb ik haar ingeschakeld. Maar omdat ze bleef weigeren ben ik de cliënt zelf gaan helpen. Toen ik deze kwestie met haar wilde bespreken weigerde ze me te antwoorden. Een dossier wat ze wekenlang onder haar hoede had wilde ze niet teruggeven. Ze bleef bovendien mijn opdrachten en vragen negeren en gesprekken leverden niks op, alleen luid geschreeuw.

Vanwege de grote instroom van nieuwe cliënten moesten er veel Gezinsherenigingen worden aangevraagd. De werkdruk was groot en iedereen deed zijn best, maar Janine bleef traag. Ik verzocht haar om werkzaamheden sneller af te werken waarop ze boos reageerde.

Op 2 juli weigerde ze om een gezinshereniging aan te vragen.

Naar aanleiding daarvan is er op **3 juli 2014** wederom een gesprek met haar gevoerd in het bijzijn van Carla omdat ze zonder de aanwezigheid van Carla niet met mij wilde spreken. Dit gesprek wat meer dan een uur duurde, heeft niets opgeleverd.

Op 9 juli wilde ik nog een poging doen om onze samenwerking voort te zetten door . duidelijke afspraken vast te leggen rondom het uitvoeren van opgelegde taken en het communiceren hierover. Zij gaf geen gehoor aan mijn uitnodiging en schreeuwde en gilte dat ze met rust gelaten wilde worden en dat ze niet meer met mij wil communiceren.

Deze situatie is niet werkbaar en heeft zijn negatieve weerslag op kantoor. Collega's zijn het zat.

Aangezien het van groot belang is dat ik kan communiceren met alle vrijwilligers over o.a. welke werkzaamheden prioriteit hebben, heb ik haar op 9 juli uitgenodigd om te proberen haar hiervan te overtuigen. Ik heb haar uitgelegd dat samenwerking niet mogelijk is indien de leidinggevende niet de kans krijgt om over al deze thema's met de medewerkers te spreken.

Haar reactie hierop was: "met jou spreken heeft geen zin, laat me met rust".

Ik heb haar vervolgens voorgesteld om naar de spreekkamer te gaan om in alle rust te kunnen praten met elkaar maar dat weigerde ze.

Ze bleef herhalen dat ze niet met mij wil spreken. Ik heb toen aangekondigd dat ze in dat geval ook niet meer naar haar werk mag komen en wel met ingang van de volgende dag.

Ze reageerde woest en schreeuwde: "je kan mij niet zomaar ontslaan, ik kom morgen wel".

Ik heb dit voorval de dag daarna met Chris Baltussen besproken, hij had begrip voor mijn situatie.

Mijn vermoeden dat ze ondanks mijn aanzegging de volgende dag toch naar Baexem zou komen, werd bevestigd.

Het is niet gegaan zoals zij beweerd dat ze geen afscheid van kon nemen van haar collega's (zie bijlage 2).

Geachte leden van de Commissie,
de omstandigheden zoals ik die hiervoor heb omschreven zijn naar mijn idee voldoende reden geweest om mevrouw Janine Schrijvers te ontslaan. Op alle mogelijk manieren is geprobeerd om haar tegemoet te komen maar het is duidelijk geworden dat samenwerken met deze vrouw een onmogelijke opgave is.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en zie uw reactie met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Id Mohammad Azizpour
coördinator Vluchtelingenwerk AZC Baexem

Haelen, 22-2-2013

Geachte Id Mohammad,

Jammer dat je niet naar me wilde luisteren.

Op verschillende manieren heb ik geprobeerd je duidelijk te maken dat het niet zo kan zijn dat er binnen één kantoor verschillende soorten vrijwilligers bestaan. Alle vrijwilligers op één na, houden zich aan de gemaakte afspraken, maar er is ook iemand die zich van afspraken niets aantrekt.

Daarom heb ik heb gevraagd wat je van een vrijwilliger verwacht. Je bent daar niet op in gegaan, integendeel. Uit wanhoop heb ik het gesprek beëindigd. Ik zet het nu maar op papier:

Er is één vrijwilliger, die zich gedraagt als het lievelingetje van de coordinator,

- die er een eigen kantoortje op na houdt;
- die een eigen spreekuur houdt,
- die op zelfgekozen tijden eigen, interessante, klanten bedient;
- die met niemand van de collega's overleg pleegt,
- maar die met de rug naar de collega's, onder vier ogen met de coordinator overlegt;
- die zich niet bekommert om de klanten aan de balie;
- die niet op tijd komt;
- die het niet nodig vindt collega's te groeten;

Dit wordt allemaal actief of passief toegestaan.

Het is kennelijk niet nodig om de collega's in te lichten dat er afwijkende regels gelden voor een bepaald persoon.

Wanneer twee collega's op jouw initiatief tijd vrij maken voor VVA, dan wordt daarover in een vergadering gesproken. Maar over deze ene collega, en wat haar allemaal wordt toegestaan, wordt niets gezegd. Dat kan niet anders dan misverstanden en irritaties opleveren.

Voor de volledigheid: ik ben niet de enige die dit allemaal is opgevallen en die zich hieraan stoort.

Tijdens het gesprek kreeg ik niet het gevoel dat je me begreep.

Je hebt er een goedkope ruzie tussen twee personen van proberen te maken.

Het voorbeeld heb je afgedaan met: is dat alles?

En: je hoeft toch geen vrienden te zijn...

Je hebt wel drie keer gezegd dat je niets kon doen.

Vanaf het begin van het gesprek leek je al je oordeel klaar te hebben voordat ik ook maar een woord had gezegd. Je was allang op de hoogte, toch?

Ik kom pas terug als je het met me eens bent dat er geen verschil moet worden gemaakt tussen vrijwilligers. Dat er duidelijke afspraken moeten komen zodat iedereen weet hoe de taken zijn verdeeld en iedereen zich daar ook aan houdt.

Als iemand persoonlijke problemen heeft, zoals je opmerkte, is het misschien beter dat diegene wat minder gaat werken.

Hanneke

---

afscheid

Van : Id Mohammad Azizpour <iazizpour@vwlimburg.nl>

ma 14 jul 2014 14:18

Onderwerp : afscheid

Aan : janine schrijvers <janine.schrijvers@gmail.com>

Beste Janine,

Het is jammer dat ik moest de contract opzeggen. Maar ik wou van je vragen om een datum te bepalen dat we van je afscheid te kunnen nemen. Het zal fijn zijn als we op een goede manier van elkaar afscheid nemen.

Ik begrijp dat je nu op vakantie bent. Kan je na de vakantie een dag doorgeven om afscheid te nemen?

Met vriendelijke groet,

Id Mohammad Azizpour
coördinator VW AZC Baexem

Exaeten 1
6095 PD Baexem

T: 0475 452556

F: 0475 452364

aanwezig op ma, di, woe en do
